

Arrest

nr. 301 304 van 9 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. RAHOU
Vlasmarkt 25
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 19 december 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 27 december 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1955.

1.2. De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 19 april 2018. Op 23 april 2018 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 30 april 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij 's Raads arrest van 12 maart 2020 met nummer X wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling en wordt de subsidiaire beschermingsstatus haar geweigerd.

1.3. Op 14 juli 2021 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 13 september 2021 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. De verzoekende partij dient geen beroep in tegen deze beslissing.

1.4. Op 24 mei 2023 dient de verzoekende partij haar derde en huidige verzoek om internationale bescherming in. Op 13 september 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek. Deze beslissing, die de verzoekende partij bij aangetekende brief van 18 september 2023 ter kennis wordt gebracht, is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische origine, geboren te Bagdad in 1955. U bent soennitisch moslim en bent officieel gehuwd met [S. M. S. A.] (C.G. xx, O.V. xxx), met wie u ook 4 kinderen heeft. U vroeg samen met uw echtgenote een eerste maal om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten op 23 april 2018 omwille van problemen met sjjiitische milities. Zelf werkte u als diensthoofd van de afdeling aardrijkskunde bij het ministerie van onderwijs. Er kwamen geregeld sjjiitische militieleden bij u langs op uw werk omdat zij zelf het beleid in handen wilden nemen. Uw echtgenote was een tijd werkzaam in het algemeen ziekenhuis te Fallujah. Eind 2013, wegens de opkomst van IS in Fallujah, stopte zij daar. Ongeveer 3 maanden voor jullie vertrek startte zij in een ziekenhuis in Ameriyat Al Fallujah. Op 18 mei 2015 werd uw echtgenote opgebeld door een onbekend persoon toen zij op haar werk was. Ze werd beschuldigd hulp te bieden aan Islamitische Staat (IS). Op 23 mei 2015 werd uw huis in Al Ghazaliya in brand gestoken en werd uw zoon [L.] met een dreigbrief op zijn auto bedreigd. U was op het moment van de brand op uw werk en werd opgebeld door uw buur. U ging meteen naar huis, maar werd onderweg opgebeld door uw zoon [L.], die op dat moment reeds bij uw schoonouders in Al Adhamiya was, samen met uw jongste zoon [A.]. Hij zei u niet naar huis te gaan wegens te gevaarlijk. U ging naar Al Adhamiya, waar u [L.] zag die u de dreigbrief toonde. U vertelde hem dat hij Irak moest verlaten. Op 25 mei 2015 brachten zijn vrienden hem naar de luchthaven. U ging op deze dag naar uw werk om er verlof aan te vragen. Bij terugkeer werd u in uw wagen beschoten door twee personen op een motor. U kon gelukkig ontsnappen en stopte aan het dichtstbijzijnde checkpoint van de politie, waar u vertelde wat er gebeurd was. Daar werd u aangeraden om naar de politie te stappen om klacht in te dienen, wat u ook deed. U keerde vervolgens terug naar het huis van uw schoonouders in Al Adhamiya. In de late namiddag kreeg u telefoon van uw buurman. Er was blijkbaar een wagen naar jullie komen informeren in de buurt. Jullie werden rafida genoemd, wat ‘weigeraars’ betekent. U besliste dat het tijd was om Bagdad te verlaten. Een vriend van u bracht jullie naar Erbil op 27 mei 2015, waar jullie een smokkelaar vonden. Op 29 mei 2015 reisden jullie verder naar Turkije, waar jullie tot februari 2016 verbleven. Jullie reisden verder naar Griekenland aangezien het financieel niet langer mogelijk was in Turkije te blijven. Uiteindelijk reisde u met uw gezin verder naar Oostenrijk, waar u ongeveer een jaar en 7 maanden bleef. U vroeg er internationale bescherming. Nadat deze u werd geweigerd, reisde u verder naar België, waar u op 19 april 2018 arriveerde en op 23 april 2018 samen met uw echtgenote een eerste verzoek tot internationale bescherming indiende. Op 30 april 2019 nam het CGVS dienaangaande de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bij arrest van 12 maart 2020. Jullie tekenden geen verder beroep aan bij de Raad van State en keerden evenmin naar jullie herkomstland terug.

Na uw negatieve beslissing ging u naar Ierland. U diende daar een verzoek om internationale bescherming in op 10 oktober 2020. U keerde echter na een maand naar België omdat uw echtgenote een operatie diende te ondergaan.

Uw echtgenote diende op 16 november 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in België in, hetwelk door het CGVS op 15 maart 2021 onontvankelijk werd verklaard.

Zelf diende u op 14 juli 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Uw problemen waren immers nog niet opgelost, integendeel. Omwille van jullie slechte verblijfssituatie in België overwoog u naar Bagdad terug te keren en uw voormalige job opnieuw op te nemen. U vernam echter van een voormalige collega dat u ondertussen definitief ontslagen werd. Nadat de milities ter ore kwam dat u van plan was naar Irak terug te keren, hadden ze overal posters van u en uw gezin opgehangen met de boodschap dat ze u zouden doden. Ze gingen ook langs bij uw stam met de vraag om drie personen aan hen uit te leveren in plaats van u en uw zonen. Uw stam weigerde dit en verstootte u en uw gezin om verdere problemen te vermijden. Tot slot was ook uw situatie in België niet houdbaar. U was mentaal en fysiek uitgeput door uw jarenlange verblijf zonder verblijfsstatuut hier. Ook uw echtgenote was hierdoor ziek geworden, wat tevens voor problemen tussen jullie zorgde. Ter staving van uw tweede verzoek legde u een kopie van de verstotingsbrief van uw stam neer. Op 13 september

2021 werd uw verzoek onontvankelijk verklaard door het CGVS. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U ging naar Duitsland en diende daar een verzoek om internationale bescherming in op 27 juni 2022, maar werd naar België teruggestuurd.

Op 24 mei 2023 diende u hier in België een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat uw problemen nog steeds actueel zijn. De militieleden zouden nog steeds naar u op zoek zijn. U en uw gezinsleden zouden onmiddellijk gedood worden door de militieleden van zodra u voet zou zetten op Iraaks grondgebied. U herhaalt dat u problemen ondervond met collega's toen u verantwoordelijk was voor de Iraakse opslagplaats van het ministerie van onderwijs. U zou destijds naar de rechter voor corruptiebestrijding zijn gestapt, wat ertoe zou hebben geleid dat de corrupte ambtenaren die banden hadden met de milities veroordeeld werden. Omwille hiervan werd uw huis in 2015 in brand gestoken. U beweert dat in april 2023 uw huis nogmaals in brand werd gestoken om dezelfde redenen. Er werden toen tevens foto's van u en uw zonen op het huis bevestigd en een dreigbrief met drie kogels achtergelaten.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van volgende documenten neer: de eerste pagina's van uw paspoort (d.d. 27/9/'21), uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw woonkaart, uw voedselrantsoenkaart, documenten in verband met de rechtszaak omtrent de corrupte ambtenaren, de klacht in verband met de brand van april 2023, foto's van uw huis, een dreigbrief met kogels en een verzendbewijs.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Er zijn immers onvoldoende concrete elementen voorhanden waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zelf haalde u in het kader van de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ (d.d. 4/7/'23) geen elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. U herhaalt wel te lijden aan suikerziekte en hiervoor medicatie te nemen. Bovendien beweert u hierdoor aan een oog blind te zijn en verklaart u dat uw hart ook niet 100% is. U legt echter geen enkel medisch attest neer dat uw verklaringen ondersteunt en maakt hoe dan ook niet aannemelijk hoe uw medische fysieke toestand een invloed zou kunnen hebben op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, met name uw vrees voor de milities gelinkt aan uw vroegere werkzaamheden, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. De exacte motieven staan duidelijk en afdoende weergegeven in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek.

De door de Commissaris-generaal genomen weigeringsbeslissing werd bovendien bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en geniet aldus kracht van gewijsde.

Uw tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen die de eerdere appreciatie konden omvormen. U diende geen beroep in tegen de niet-ontvankelijkheids beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U verklaart in uw derde verzoek dat uw eerder vermelde problemen met de militieleden nog steeds actueel zijn en dat uw huis omwille hiervan nogmaals in brand werd gestoken, dat toen ook foto's van u en uw zonen aan het huis werden bevestigd en een dreigbrief met drie kogels werd achtergelaten. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Daarenboven is het opmerkelijk dat u nu pas, in uw derde verzoek, melding maakt van het feit dat u destijds naar de rechter voor corruptiebestrijding zou zijn gestapt, wat tot een veroordeling zou hebben geleid van de corrupte ambtenaren die aan milities gelieerd waren. Dit komt de geloofwaardigheid met betrekking tot uw verklaringen hieromtrent niet ten goede. U legt ook nu pas documenten voor ter ondersteuning hiervan. Dit doet zeer sterk twifelen aan de authenticiteit hiervan. Het betreffen trouwens ook slechts kopieën, dewelke gemakkelijk manipuleerbaar zijn en waarvan de echtheid geenszins kan worden gegarandeerd. Hetzelfde geldt tevens voor de klacht met betrekking tot de brandstichting in 2023. Bovendien merkt het CGVS nog op dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Van de foto's waarvan u beweert dat het uw afgebrande huis is kan niet worden afgeleid dat het werkelijk uw huis betreft, noch waar en wanneer de foto's werden genomen. Hetzelfde geldt voor de foto van de foto's die aan de muur van jullie huis zouden zijn bevestigd. Dit kan eender waar, wanneer en door eender wie in scene zijn gezet. De dreigbrief met de kogels betreft slechts een korte boodschap op een papier zonder hoofding of stempel. Dit kan tevens door eender wie zijn opgesteld met het oog op de ondersteuning van uw asielrelaas en vormt allerminst een indicatie dat u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

De overige door u neergelegde documenten, met name de eerste pagina's van uw paspoort (d.d. 27/9/'21), uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw woonstkaart, uw voedselrantsoenkaart en het verzendbewijs, vormen enkel een indicatie met betrekking tot uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet ter discussie worden gesteld. Ze vormen tevens geen bewijs met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Meer nog, het paspoort blijkt in 2021 in Bagdad te zijn uitgegeven, hetgeen zou kunnen impliceren dat u sinds uw aankomst in België minstens voor een korte periode naar uw land van herkomst bent teruggekeerd, hetgeen onverenigbaar is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en

betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update) , beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of [De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.](https://www.cgvs.be/nlblijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.</p></div><div data-bbox=)

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriotische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer

specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak *D. et al. V. Roemenië* van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken *J.K. et al. v. Zweden* (zaak nr. 59166/12) en *A.G. v. België* (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. De verzoekende partij beroept zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni

1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij bekritiseert het gegeven dat de bestreden beslissing door de commissaris-generaal niet werd getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek, zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Nergens in de bestreden beslissing wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Naast voormeld artikel van de Vreemdelingenwet werd ook het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, de redelijke termijn en de formele motiveringsplicht geschonden.

2.3. De verzoekende partij wenst verder te wijzen op artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming minstens eenmaal moet oproepen voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. In bepaalde gevallen kan er beslist worden dat er geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt. De uitzonderingen op deze regel zijn opgenomen in artikel 57/5ter, § 2 van de Vreemdelingenwet. Vervolgens wenst ze te wijzen op artikel 57/5ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat de commissaris-generaal een discretionaire bevoegdheid heeft om al dan niet een persoonlijk onderhoud te organiseren in dit geval. Ze stelt wel vast dat de commissaris-generaal in zijn beslissing hieromtrent wel moet motiveren indien toepassing wordt gemaakt van deze bepaling. *In casu* heeft de commissaris-generaal dit niet gedaan. Naast voormeld artikel van de Vreemdelingenwet werd dan ook het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht geschonden.

2.4. De verzoekende partij brengt naar voor dat volgens artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal dient te onderzoeken of er nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat een verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De parlementaire voorbereiding van de wet van 12 januari 2007 verduidelijkt dat deze kans aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en tegelijkertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. Verzoekende partij meent dit gedaan te hebben en stelt dat het vervolgens aan de commissaris-generaal is, wanneer een verzoeker om internationale bescherming dergelijke schriftelijke verklaringen aflegt en documenten overmaakt, om deze zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken. Ze stelt nog dat een loutere verwijzing naar eerder genomen beslissingen niet als afdoende kan worden beschouwd en dat de mogelijkheid immers moet bestaan dat een eerder vastgelegde ongeloofwaardigheid kan worden hersteld door de nieuwe verklaringen en documenten die de verzoekende partij aflegt en aanreikt. Ze heeft aldus ernstige nieuwe elementen aangehaald, met name het gegeven dat haar woning ondertussen in brand gestoken is in Irak en dat men nog steeds naar haar op zoek is. Deze elementen bewijzen de geloofwaardigheid van haar oorspronkelijke vluchtrelaas. De nieuwe elementen liggen in het verlengde van haar eerdere verzoek om internationale bescherming waardoor deze als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Als deze redenering niet gevolgd zou worden, is het voor haar in feite onmogelijk om mits nieuwe elementen een nieuwe aanvraag in te dienen. Ze meent dat de commissaris-generaal blijft stellen dat haar relaas niet als geloofwaardig beschouwd kan worden zonder hiertoe een deugdelijk onderzoek gevoerd te hebben en zich enkel te baseren op haar schriftelijke verklaringen zonder haar opnieuw gehoord te hebben. Ze blijft volharden in haar vluchtmotieven en is het niet eens met de appreciatie van de commissaris-generaal. Ze meent voldoende duidelijke en gedetailleerde verklaringen te hebben afgelegd met betrekking tot haar probleem. Ze meent dat het onderzoek dat de commissaris-generaal moet voeren individueel en persoonlijk moet zijn en stelt dat haar verklaringen niet aan een nieuw onderzoek werden onderworpen.

Ze citeert vervolgens richtlijnen van de UNHCR en stelt dat de bemerking van de commissaris-generaal dat de bewijswaarde van de nieuwe elementen bijzonder relatief is en geen afbreuk kan doen aan haar ongeloofwaardigheid, hem niet ontslaat van zijn onderzoeksplicht. Dergelijke algemene bewoordingen schenden het recht van verdediging en de motiveringsplicht. De commissaris-generaal weerhoudt de meest negatieve en tendentieuze interpretatie van haar nieuwe elementen en documenten terwijl haar verklaringen, met een meer objectieve benadering, een voldoende grond voor de inoverwegingname van haar verzoek om internationale bescherming kan geven. Ze stelt derhalve dat ze nog steeds achter haar vorige vluchtrelaas staat en argumenteert dat de commissaris-generaal de nieuwe elementen over het hoofd ziet. Ze herhaalt een vrees voor haar leven te hebben. Verder riskeert ze als soenniet ook een

risico op vervolging. Dit blijkt genoegzaam uit de beschikbare landeninformatie. Uit de beschikbare landeninformatie volgt volgens haar dat soennieten in Bagdad grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele vormen van geweld begaan door sjiitische milities. De bestreden beslissing haalt een beperkt aantal argumenten aan die zouden aantonen dat ze een gegronde vrees voor vervolging zou hebben in Irak. Deze argumenten overtuigen echter niet. Ze meent dus dat de door haar neergelegde stukken, in samenhang met de door haar afgelegde verklaringen haar kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. De verzoekende partij wenst op te merken dat hoewel de bestreden beslissing motiveert over de veiligheidssituatie in Irak, de commissaris-generaal volledig nalaat om een grondig onderzoek te voeren naar het profiel van haar als verwesterde man die ondertussen meer dan vijf jaar in Europa gewoond heeft. De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing nagelaten op een zorgvuldige manier te onderzoeken of er effectief dient te worden overgegaan tot de toekenning van de status van subsidiaire bescherming. Evenwel komt hij tot de conclusie dat ze niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Nochtans schrijft artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet voor dat er naast een onderzoek naar de vluchtelingenstatus een onderzoek naar de mogelijke subsidiaire bescherming moet plaatsvinden. Gezien ze heeft verklaard dat ze een risico loopt op de dood dient de commissaris-generaal op zijn minst een daadwerkelijk onderzoek te hernemen om te kunnen oordelen of er effectief een dergelijk risico bestaat in haar regio. Bovendien werd er onvoldoende nagegaan of er gronden bestaan om aan te nemen dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, namelijk een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Ze stelt dat ze afkomstig is van Bagdad. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker om internationale bescherming en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er verder op dat ze afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Ze verwijst naar een rapport en leidt hieruit af dat IS zich heeft kunnen uitbreiden naar Bagdad. Hieruit blijkt dat haar herkomstgebied nog steeds onveilig is. Het onderzoek van de commissaris-generaal zou aldus hebben aangetoond dat er wel degelijk gronden zijn om haar de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.6. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, ondergeschikt de bestreden beslissing te hervormen en haar de status van subsidiaire bescherming toe te kennen, in meest ondergeschikte orde het dossier opnieuw over te maken aan de commissaris-generaal teneinde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken.

3. Beoordeling

3.1. Juridisch kader

Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin

van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, overweging 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, overweging 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, overweging 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, overweging 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, overweging 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de

administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

3.3. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

3.3.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

3.3.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.*

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Er zijn immers onvoldoende concrete elementen voorhanden waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zelf haalde u in het kader van de vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ (d.d. 4/7/23) geen elementen aan die uw deelname aan onderhavige procedure zouden beïnvloeden of bemoeilijken. U herhaalt wel te lijden aan suikerziekte en hiervoor medicatie te nemen. Bovendien beweert u hierdoor aan een oog blind te zijn en verklaart u dat uw hart ook niet 100% is. U legt echter geen enkel medisch attest neer dat uw verklaringen ondersteunt en maakt hoe dan ook niet aannemelijk hoe uw medische fysieke toestand een invloed zou kunnen hebben op uw deelname aan de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. “

Deze motivering wordt niet betwist door de verzoekende partij in het verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag van worden uitgegaan dat de rechten van de verzoekende partij in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

3.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.4.1. De verzoekende partij verklaart een Iraaks staatsburger en soennitisch moslim te zijn. Ze vroeg samen met haar echtgenote een eerste maal om internationale bescherming omwille van problemen met sjiitische milities. Ze werkte op het ministerie van onderwijs en er kwamen regelmatig sjiitische militieleden bij haar op het werk langs omdat zij zelf het beleid in handen wilden nemen. Ze verklaart dat haar huis in brand werd gestoken en dat haar zoon met de dood werd bedreigd. Ze vertelde haar zoon dat hij Irak diende te verlaten. Ze ging op de dag van het vertrek van haar zoon naar haar werk. Toen

werd ze beschoten door twee personen. Ze kreeg later telefoon van haar buurman. Er was een wagen naar haar komen informeren in de buurt. Ze besloot vervolgens dat het tijd was om Bagdad te verlaten. Ze diende eerder al een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk in. Nadat dit werd geweigerd kwam ze naar België.

Ter staving van haar eerste verzoek om internationale bescherming legt de verzoekende partij de volgende documenten neer:

- (i) een kopie van de eerste pagina uit haar paspoort en een kopie van de eerste pagina uit het paspoort van haar vrouw;
- (ii) een aangifte van het verlies van haar paspoort en van het paspoort van haar vrouw;
- (iii) een kopie van het identiteitsbewijs en nationaliteitsbewijs van haar zoon A.;
- (iv) het originele nationaliteitsbewijs van haar zoon A.;
- (v) haar originele huwelijksakte;
- (vi) een kopie van haar diploma
- (vii) originele diploma's van haar vrouw;
- (viii) haar originele werkbadges
- (ix) de originele werkkaart van haar vrouw;
- (x) kopieën van de documenten van het werk van haar vrouw;
- (xi) een originele dreigbrief aan haar zoon L.;
- (xii) een originele klachtneerlegging van haar beschieting;
- (xiii) kopieën van foto's van het afgebrande huis en de beschoten auto;
- (xiv) kopieën van foto's van het ziekenhuis in Fallujah;
- (xv) originele medische attesten van haar vrouw, evenals kopieën;
- (xvi) een kopie van een psychologisch attest van haar vrouw;
- (xvii) originele A-kaarten van de verzoekende partij en haar vrouw.

In het arrest van 12 maart 2020 met nummer 233 904 oordeelt de Raad dat de verzoekende partij er niet in slaagt om aannemelijk te maken dat ze een persoonlijke vrees heeft voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Zo stelt de Raad in zijn arrest dat het vluchtrelaas van de verzoekende partij en de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten in Irak omwille van de problemen met sjiitische milities als gevolg van haar werkzaamheden niet geloofwaardig zijn. Ze maakt evenmin aannemelijk dat ze in het verleden werd blootgesteld aan vervolging omwille van haar soennitische geloofsovertuiging. De Raad motiveert dat

- (i) hoewel de verzoekende partij zich aldus heeft ingespannen om de documentaire bewijzen voor te leggen, deze stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging door sjiitische milities omwille van haar soennitische geloofsovertuiging en werkzaamheden aannemelijk te maken;
- (ii) er een sterk vermoeden is dat de verzoekende partij en haar vrouw langer in Bagdad bleven dan ze verklaren en dit voor sterke twijfels zorgt omtrent de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten;
- (iii) haar verhaal omtrent de door haar ondergane bedreigingen wordt gekenmerkt door talloze tegenstrijdigheden en hiaten daar a) ze er niet in slaagt om een correct beeld te schetsen over de concrete omstandigheden van de telefonische bedreigingen op het werk van haar vrouw, b) met betrekking tot de brandstichting van haar huis dient te worden vastgesteld dat haar relaas wordt gekenmerkt door tal van tegenstrijdigheden en c) ze een ongeloofwaardig verhaal voorlegt met betrekking tot haar beschieting;
- (iv) ze niet aannemelijk maakt dat ze, gelet op de specifieke omstandigheden, er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat ze omwille van haar soennitische geloofsovertuiging aan vervolging zal worden blootgesteld bij een terugkeer naar haar land van herkomst.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad dat:

- (i) in zoverre ze zich met betrekking tot ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangeroepen vluchtmotieven kan worden gesteld dat zij deze vluchtmotieven niet aannemelijk maakt;
- (ii) ze geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat ze een reëel risico loopt op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing of een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon;

(iii) er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te tonen dat elke burger die terugkeert naar Bagdad louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat de verzoekende partij nalaat het bewijs te leveren dat ze specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad, evenmin zijn er elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat ze een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De verzoekende partij dient tegen dit arrest geen cassatieberoep in bij de Raad van State waardoor dit arrest kracht van gewijsde bezit.

3.4.2. In het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming verklaart ze dat ze overwoog om terug te keren naar Bagdad omwille van haar slechte verblijfssituatie in België en haar oude job opnieuw op te nemen. Ze vernam echter van een voormalige collega dat ze ondertussen definitief ontslagen is. Nadat milities te weten kwamen dat ze terug zou komen naar Bagdad, hebben ze overal posters van haar en haar gezin opgehangen met de boodschap dat ze haar zouden doden. Ze gingen ook langs bij haar stam met de vraag om drie personen aan hen uit te leveren in de plaats van haar en haar zonen. Haar stam weigerde dit echter en verstootte haar en haar gezin om problemen te vermijden. Ze verklaarde ook dat haar verblijf in België niet houdbaar is. Ze stelt mentaal en fysiek uitgeput te zijn door haar jarenlange verblijf zonder verblijfsstatuut in België. Haar vrouw is hierdoor ook ziek geworden wat voor problemen tussen de verzoekende partij en haar echtgenote heeft gezorgd.

Ter ondersteuning van haar tweede verzoek om internationale bescherming legt ze een kopie van een ondersteuningsbrief van haar stam neer.

De commissaris-generaal neemt in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat ze geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Deze beoordeling is gebaseerd op de vaststelling dat (i) haar algemene ongeloofwaardigheid wordt aangetast daar ze halsstarrig blijft ontkennen dat ze na haar eerste verzoek om internationale bescherming België heeft verlaten en een verzoek om internationale bescherming in Ierland heeft ingediend hoewel dit duidelijk blijkt uit de documenten in het administratief dossier, (ii) haar bijkomende verklaringen in het verlengde liggen van haar eerdere verklaringen bij haar eerste verzoek om internationale bescherming en het feit dat ze louter bijkomende verklaringen aanhaalt van iets dat op geen enkele wijze werd aangetoond geen herstel brengt van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven aangehaald in haar eerste verzoek om internationale bescherming, (iii) het door haar neergelegde document de kans op internationale bescherming niet aanzienlijk kan vergroten aangezien er een hoge mate van corruptie is in Afghanistan en de bewijswaarde van dergelijke documenten dus eerder relatief is en (iv) met haar verklaring dat ze mentaal en fysiek is uitgeblust maakt ze niet aannemelijk dit bij een terugkeer naar Bagdad aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid of fysieke integriteit.

3.4.3. In het kader van haar derde en huidig verzoek om internationale bescherming brengt de verzoekende partij naar voor dat haar problemen nog steeds actueel zijn. De militieleden zouden nog steeds op zoek zijn naar haar en zij en haar gezin zouden onmiddellijk vermoord worden als ze een voet op Iraakse bodem zouden zetten. Ze verklaart problemen te hebben gehad met collega's toen ze verantwoordelijk was voor de Iraakse opslagplaats van het ministerie van onderwijs. Ze zou destijds naar de rechter voor corruptiebestrijding zijn gestapt wat ertoe zou hebben geleid dat de corrupte ambtenaren die banden hadden met de milities veroordeeld werden. Omwille hiervan werd haar huis in brand gestoken. Ze stelt dat haar huis in april 2023 nogmaals in brand werd gestoken om dezelfde redenen. Er werden toen ook foto's op het huis bevestigd en een dreigbrief met kogels achtergelaten.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt ze de volgende documenten neer:

- (i) de eerste pagina's van haar paspoort;
- (ii) haar identiteitskaart;
- (iii) haar nationaliteitsbewijs;
- (iv) haar woonstkaart;
- (v) haar voedselrantsoenkaart;

- (vi) documenten in verband met de corrupte ambtenaren;
- (vii) de klacht in verband met de brand van april 2023;
- (viii) foto's van haar huis;
- (ix) een dreigbrief met kogels en
- (x) een verzendbewijs.

3.4.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

In de bestreden beslissing wordt haar derde en huidig verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard aangezien zij geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Deze beslissing is gebaseerd op de vaststelling dat:

- haar verklaring dat haar problemen met militieleden nog steeds actueel zijn, haar huis in brand werd gestoken en dat toen ook foto's van haar en haar zonen aan het huis werden bevestigd en een dreigbrief werd achtergelaten, steunt op motieven die reeds in haar eerste verzoek om internationale bescherming werden uiteengezet maar deze reeds ongeloofwaardig werden beschouwd door de commissaris-generaal en deze beoordeling werd bevestigd door de Raad waardoor deze beoordeling kracht van gewijsde bezit;
- het haar geloofwaardigheid niet ten goede komt dat ze pas in haar derde verzoek om internationale bescherming melding maakt van het feit dat ze destijds naar de rechter voor corruptiebestrijding zou zijn gestapt wat tot een veroordeling zou hebben geleid van corrupte ambtenaren die aan milities gelieerd waren;
- de documenten in verband met de corrupte ambtenaren en de klacht over de brandstichting van haar huis haar verklaringen niet kunnen ondersteunen daar het slechts kopieën betreft die eenvoudig kunnen worden nagemaakt en uit de algemene landeninformatie blijkt dat er een hoge graad van corruptie heerst in Irak en allerhande documenten tegen betaling kunnen worden verkregen waardoor deze elementen slechts een relatieve bewijswaarde hebben;
- de foto's van haar afgebrande huis en van de foto's aan haar huis geen ondersteuning vormen van haar vluchtrelaas of een indicatie zijn dat ze een gegronde vrees voor vervolging heeft aangezien deze eenvoudig in scène kunnen gezet zijn en niet kan worden afgeleid dat het afgebrande huis daadwerkelijk haar huis betreft;
- haar identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, woonkaart, voedselrantsoenkaart en het verzendbewijs enkel het bewijs kunnen leveren van haar identiteit en herkomst dewelke niet worden betwist.

De commissaris-generaal heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekende partij heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, hij heeft deze afdoende onderzocht alsook zorgvuldig beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de commissaris-generaal op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

De verzoekende partij bekritiseert in het verzoekschrift het gegeven dat de bestreden beslissing door de commissaris-generaal niet werd getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek zoals bepaald in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet. Ze meent dat nergens in de bestreden beslissing wordt uiteengezet waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd.

Er dient echter op gewezen dat de in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 10 werkdagen, die begint te tellen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een termijn van orde betreft en – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd – de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden en/of wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet uiteenzet waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn *in casu* geen 10 dagen, doch 30 dagen betreft. Het brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee. Aangezien de termijn van tien werkdagen een termijn van orde

betreft, kan de verzoekende partij evenmin inroepen dat ingevolge de niet-naleving van deze termijn enig aangehaald beginsel van behoorlijk bestuur werd geschonden.

De verzoekende partij kan eveneens niet worden gevolgd waar zij aanhaalt dat de commissaris-generaal, wanneer hij ervoor opteert om een verzoeker om internationale bescherming die een volgend verzoek indient niet (opnieuw) op te roepen voor een persoonlijk onderhoud, expliciet moet motiveren waarom hiervoor wordt geopteerd. De verzoekende partij gaat met dit betoog voorbij aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Uit het voormelde wetsartikel blijkt genoegzaam dat de reden die ten grondslag lag van de beslissing van de commissaris-generaal om verzoeker niet opnieuw te horen eruit bestaat dat de commissaris-generaal van oordeel was dat hij een beslissing kon nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker ten overstaan van de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dat de commissaris-generaal bijkomend had moeten motiveren waarom hij dit oordeel toegedaan was, wordt daarbij niet vereist en kan noch op grond van de bepalingen van de Vreemdelingenwet, noch op basis van de motiveringsplicht worden aangenomen. Tevens kan hieruit niet blijken dat de commissaris-generaal het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden.

In het bijzonder oordeelt de commissaris-generaal terdege dat de verschillende verklaringen die de verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek aflegt, louter in het verlengde liggen van de vluchtmotieven die zij reeds in het verleden heeft aangehaald en die door de commissaris-generaal en de Raad ongeloofwaardig werden bevonden.

Wat betreft de door haar voorgelegde stukken, wordt niet betwist dat het hier om nieuwe elementen gaat, met name elementen die niet werden onderzocht in het kader van het op het vorige beschermingsverzoek genomen besluit en waarop dat besluit niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). Evenwel blijkt niet dat deze stukken de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Haar identiteitskaart, de eerste bladzijde van haar paspoort, haar nationaliteitsbewijs, woonkaart, voedselrantsoenkaart en het verzendbewijs kunnen enkel het bewijs leveren van haar identiteit en herkomst dewelke niet worden betwist. Daarenboven wordt inzake de kopie van de eerste bladzijde van haar paspoort terdege opgemerkt in de bestreden beslissing dat: *“het paspoort blijkt in 2021 in Bagdad te zijn uitgegeven, hetgeen zou kunnen impliceren dat u sinds uw aankomst in België minstens voor een korte periode naar uw land van herkomst bent teruggekeerd, hetgeen onverenigbaar is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.”*

De verzoekende partij brengt ook een klacht in verband met de brand van april 2023 bij, alsook foto's van woning waar er een brand geweest is. Inzake de foto's wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat *“Van de foto's waarvan u beweert dat het uw afgebrande huis is kan niet worden afgeleid dat het werkelijk uw huis betreft, noch waar en wanneer de foto's werden genomen. Hetzelfde geldt voor de foto van de foto's die aan de muur van jullie huis zouden zijn bevestigd. Dit kan eender waar, wanneer en door eender wie in scene zijn gezet.”*

Voorts brengt de verzoekende partij ook een kopie van een dreigbrief met drie kogels bij. Hieromtrent wordt op terecht aangegeven dat: *“De dreigbrief met de kogels betreft slechts een korte boodschap op een papier zonder hoofding of stempel. Dit kan tevens door eender wie zijn opgesteld met het oog op de ondersteuning van uw asielrelaas en vormt allerminst een indicatie dat u werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.”*

Inzake de documenten van de corruptie van ambtenaren, alsook inzake de kopie van de klacht in verband met de brand van april 2023 blijkt inderdaad uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er in Irak een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief. Bovendien toont het indienen van een klacht nog niet aan dat de hierin vermelde

gebeurtenis daadwerkelijk heeft plaatsgevonden. Een klachtneerlegging omvat enkel een door de klachtneerlegger geschetste versie van de werkelijkheid. De bewijswaarde van documenten inzake de corruptie van ambtenaren hebben betrekking op feiten die zich voorgedaan hebben in 2015. Dit is vooraleer de verzoekende partij haar eerste verzoek om internationale bescherming ingediend heeft. Noch in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming, noch in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming heeft de verzoekende partij haar betrokkenheid aangehaald bij een juridische procedure voor de rechter ter corruptiebestrijding. Uit de verklaringen van de verzoekende partij in het kader van haar derde verzoek om internationale bescherming blijkt dat dit de aanleiding vormde van haar voorgehouden problemen in Irak. Het gegeven dat de verzoekende partij nooit eerder melding heeft gemaakt van haar betrokkenheid bij een juridische procedure ondanks het feit dat vanaf haar eerste verzoek om internationale bescherming haar duidelijk werd meegedeeld dat van de verzoekende partij mag worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar vluchtrelaas vermeldt. Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming ingediend heeft, blijkt immers dat aan verzoekende partij de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moet beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikt, evenals de risico's die zij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (administratief dossier, verklaring voorafgaand aan vragenlijst). Daar verzoekende partij dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een terugleiding naar haar land kon impliceren. De vaststelling dat verzoekende partij hierover met geen woord heeft gerept in haar twee eerdere verzoeken om internationale bescherming en dit pas voor het eerst ter sprake brengt tijdens het derde verzoek om internationale bescherming, ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.

Voorts wordt erop gewezen dat de verzoekende partij de mogelijkheid om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerder verzoek. Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, kunnen de voorgelegde documenten dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. In het kader van haar eerste beschermingsverzoek werd uitgebreid vastgesteld dat haar verklaringen met betrekking tot de problemen die zij in Irak ondervonden heeft niet geloofwaardig zijn. Gelet op deze gedane vaststellingen over haar eerste beschermingsverzoek en gelet op voorgaande bevindingen inzake de inhoud en de zeer beperkte bewijskracht van de documenten die zij voorlegt in het kader van haar derde beschermingsverzoek, zijn deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van haar verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de geloofwaardigheid van vluchtrelaas van de verzoekende partij.

In het licht van de omstandige en pertinente in de bestreden beslissing opgenomen motieven, is de kritiek in voorliggend verzoekschrift als zou de verwerende partij onvoldoende onderzoek hebben verricht naar de door verzoekende partij voorgelegde nieuwe elementen, niet dienstig

3.4.5. Ze brengt verder naar voor dat zij als soenniet een risico op vervolging loopt waarmee zij verwijst naar algemene landeninformatie. Ze kan hier echter niet worden gevolgd. Uit de landeninformatie die door de beide partijen worden toegevoegd aan het administratief dossier blijkt niet dat soennieten actueel in Bagdad het voorwerp zijn van groepsvervolging. Het loutere gegeven een soenniet in Bagdad te zijn, volstaat aldus op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Er kan uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat ze louter door haar geloofsstrekking dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Wel blijkt uit de landeninformatie dat soennieten in Bagdad grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele en doelgerichte vormen van geweld begaan door sjiitische milities. Haar verzoek om internationale bescherming dient dan ook in het licht van deze landeninformatie te worden beoordeeld. Aldus kunnen soennieten nood hebben aan internationale

bescherming maar dit is volgens de algemene landeninformatie afhankelijk van hun individuele omstandigheden (zie EUAA “Country Guidance note: Iraq” van juni 2022, 89-91 en UNHCR “International Protection considerations with Regard to People Fleeing to Republic of Iraq” van mei 2019, p. 58.) In de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat ze zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst omwille van haar soennitische geloofsovertuiging, moet aldus rekening worden gehouden met de persoonlijke en concrete omstandigheden die een invloed kunnen hebben op dit risico voor vervolging of ernstige schade (zie EUAA “Country Guidance note: Iraq” van juni 2022). Het bestaan van een reëel risico moet individueel en concreet aannemelijk worden gemaakt. De verzoekende partij doet hiertoe in het verzoekschrift echter niet de minste inspanning. Haar soennitische geloofsovertuiging is dus geen nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

3.4.6. In zoverre de verzoekende partij verwijst naar haar langdurig verblijf in Europa, wijst de Raad erop dat er in haar dossier geen elementen zijn die erop wijzen dat zij dermate vervreemd is van de Iraakse cultuur dat zij zich bij terugkeer niet meer zou kunnen aanpassen. De commissaris-generaal kon terecht geen elementen afleiden die op verwestering wijzen en evenmin worden die door de verzoekende partij aangereikt. Het betreft bovendien geen element dat door de verzoekende partij zelf tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd voorgedragen als nieuw element, maar wordt pas in het verzoekschrift aangestipt. Haar zeer summiere verwijzing in het verzoekschrift naar haar verblijf in Europa is onvoldoende om aan te tonen dat zij door de Iraakse bevolking zou worden aanzien als in die mate verwesterd dat zij in Irak haar leven niet zou kunnen heropbouwen. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terdege opgemerkt dat: *“het paspoort blijkt in 2021 in Bagdad te zijn uitgegeven, hetgeen zou kunnen impliceren dat u sinds uw aankomst in België minstens voor een korte periode naar uw land van herkomst bent teruggekeerd, hetgeen onverenigbaar is met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.”* Dit argument van de bestreden beslissing weerlegt de verzoekende partij niet in de bestreden beslissing.

3.4.7. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. De Raad stelt vast dat ze niet betwist dat, gezien haar verklaringen met betrekking tot haar regio van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Te dezen motiveert de commissaris-generaal in zijn beslissing omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update) , beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nlblijkt> dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal- Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriotische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat

in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de PMF instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen ISIS, waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Bagdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4,9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, neemt de Raad de analyse van de commissaris-generaal over. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er actueel in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die er naar terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen. Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of de verzoekende partij persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor haar dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat de verzoekende partij nalaat het bewijs te leveren dat zij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen vinden steun in het administratief dossier.

Waar de verzoekende partij voorhoudt dat het feit dat zij reeds langdurig in Europa is, het risico op willekeurig geweld voor haar vergroot, merkt de Raad op dat “persoonlijke omstandigheden” niet van dezelfde aard zijn als de elementen die aan bod komen in het kader van een beoordeling van de vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn immers omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. In dit kader wijst de Raad erop dat een daadwerkelijke verwestering aanleiding kan geven tot slachtofferschap van gericht geweld, *quod non in casu (supra)*, maar dat dit niet kan worden beschouwd als een persoonlijke omstandigheid die in hoofde van de verzoekende partij een verhoogd risico oplevert om slachtoffer te worden van het in Bagdad aanwezige willekeurige geweld. De verzoekende partij toont verder met haar zeer summier betoog niet *in concreto* aan dat zij dermate vervreemd zou zijn van haar land van herkomst dat zij een verhoogde kwetsbaarheid heeft die ertoe leidt dat zij een groter risico loopt om het slachtoffer te worden van een

ernstige bedreiging van haar leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan andere burgers. De verzoekende partij maakt derhalve geen persoonlijke omstandigheden aannemelijk die voor haar het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Er blijkt niet dat de verzoekende partij, meer dan andere bewoners van Bagdad, een groter risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

3.4.8. Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden in hun geheel overgenomen. Aangezien artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van de verzoekende partij terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming.

3.4.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidige (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoekende partij, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal.

4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS